

Колкото време поживѣхъ задъ Дунава, съ-
какъ ся стараяхъ да узная и за оныя страны
въ Европейскѣ Турціѣ, въ кои не ще ми ся па-
дне быти. Сички области населѣнны отъ Бълга-
ре са нахождатъ въ крайно невѣжество. Право
казати, азъ между Българе самъ срѣщалъ много
лица довольно образованны, най повече между Тър-
говцы, които иматъ търговія съ други Господар-
ства; но при това, тые между себе си ведатъ
преписка по Гръчки, или по Влашкии языкъ.

Сама Исторія Българской писменности си е
имала свои эпохи и причины имъ. Тѣй, както въ
всяка Влахія до начало на 18 вѣкъ Богослу-
женіе ся ꙗже извършвало по Словянскы (старо-
Българскы), а въ сичкы сѣдебны мѣста колко
работы сѣ бывалы разглѣдвали сѣ ся по Бъл-
гарски языкъ; то безсумнѣнне Господство Тур-
ское никакъ не бы препятствовало възражданію
новобългарскія Литературы. Тя наистинѣ, от-
давна бы цѣвнала, ако Гръцы не бѣхъ внушили
В. Портѣ да изгони отъ Влашкія престолъ Българ-
ская Династія Владиславлевичей, и да отдаде и двете
Княжества на Цариградски гръцкыхъ Фанаріотовъ.

Тые Фанаріоты въ цѣло продължене 18го вѣ-
ка изгнали Българскій языкъ, какъ изъ Влаш-
скихъ Дивановъ тѣй и изъ сичкихъ църквѣй, да-
же въ собствена Българіѣ. Отъ това именно
премного пострадала бѣдѣща писменность цѣла-